

UPDATE

HANDHAVING EN OPENBARE ORDE

oktober_2024

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

Franc Pommer

Advocaat
024 - 382 83 89
f.pommer@hekkelman.nl

1. Autohandelsbedrijf geen voortdurende overtreding, dus niet van rechtswege dwangsommen verbeurd. Geslaagd beroep op vertrouwensbeginsel.

[ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4055](#)

Het gebruik van een perceel voor een autohandelsbedrijf in strijd met het bestemmingsplan levert op zichzelf geen voortdurende overtreding op, het gebruik kan namelijk relatief eenvoudig beëindigd en weer hervat worden. Daarom moet voor de vraag of een dwangsom is verbeurd steeds worden gecontroleerd of de last wordt nageleefd en worden dwangsommen niet van rechtswege na de begunstigingstermijn al verbeurd. En geslaagd beroep op vertrouwensbeginsel door uitlatingen van een gemeentelijk ambtenaar.

[lees verder...](#)

2. Burgemeester op grond van artikel 5:30 van de Awb ook bevoegd te besluiten om gevaarlijke hond te laten inslapen.

[ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4083](#)

Afdeling nuanceert uitspraak over de bevoegdheid tot het laten inslapen van een gevaarlijke hond. Wanneer de burgemeester op grond van artikel 5:30 Awb bevoegd is een hond in beslag te nemen is hij op grond van dat artikel ook bevoegd te besluiten die hond in te laten slapen wanneer deze niet te corrigeren gevaarlijke gedragskenmerken vertoont.

[lees verder...](#)

3. Uitzondering beginselplicht tot handhaving vanwege geringe aard en ernst overtreding verbouwing monument.

[ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4057](#)

Overtreding vanwege het niet dichtmetselen ramen in strijd met bouwvergunning. College ziet terecht af van handhavend optreden omdat dit onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen doelen. Ramen hebben slechts een beperkte omvang, de overtreding maakt geen inbreuk op het eigendomsrecht van derden en doordat de ramen wel zijn uitgevoerd in matglas of zijn dichtgezet bestaat geen aantasting van privacy. Bovendien aanmerkelijk dat dichtmetselen uit een oogpunt van bescherming van monumentale waarden niet de voorkeur verdient. Ramen vormen ook geen belemmering voor toekomstige plannen derde.

[lees verder...](#)

4. Vertrouwensbeginsel (stap 3). Algemeen belang prevaleert boven gewekt vertrouwen. Wel (beperkte) vergoeding dispositieschade.

[ABRvS 30 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4384](#)

Geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel voor legalisatie woningsplitsing, het college hoefde het gewekte vertrouwen echter niet te honoreren. Het college mocht in de belangenafweging meer gewicht toekennen aan het algemeen belang bij een goede woningmarkt en specifiek het terugdringen van de woningvoorraad in Kerkrade. Een vergoeding van de dispositieschade bestaande uit de verbouwkosten en de kosten voor het terugbrengen van de woning in oorspronkelijke staat was voldoende.

[lees verder...](#)

5. Intrekking omgevingsvergunning bouwen wegens niet-invullen Bibob-vragenformulier.

[ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4077](#)

De Afdeling oordeelde dat het college terecht een omgevingsvergunning bouwen heeft ingetrokken omdat de aanvrager (een Stichting) had geweigerd Bibob-vragenformulieren in te vullen. Volgens de Afdeling was het college hiertoe bevoegd omdat het van de stichting mocht vragen de formulieren in te vullen, vanwege uit eigen onderzoek gebleken feiten. De Stichting weigerde dat. Hierdoor was sprake van een ernstig gevaar, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 Wet Bibob.

[lees verder...](#)

6. Afwijken Bibob-advies LBB moet zorgvuldig gemotiveerd worden.

[ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4076](#)

In deze zaak gaat het om een door de burgemeester afgewezen aanvraag om verlenging van een exploitatievergunning en de intrekking van een drank- en horecavergunning. De burgemeester heeft naar aanleiding van een tip van een officier van justitie het LLB om een advies gevraagd. LBB heeft hierin voorzien en geconcludeerd dat sprake is van met strafbare feiten verkregen zeer groot financieel voordeel en om die reden ernstig gevaar bestaat dat de vergunningen mede zullen worden gebruikt om op geld waardeerbare voordelen te benutten die zijn verkregen of zullen worden verkregen uit gepleegde strafbare feiten, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onder a (de a-grond), van de Wet Bibob. Ten onrechte zo, oordeelde de Afdeling. Appellant heeft op de zitting van de Afdeling onweersproken gesteld dat zijn vermogensverschaffer over de huursommen BTW aan de verhuurder betaalde, maar de verhuurder deze niet heeft afgedragen en ook niet op enig moment aan de vermogensverschaffer heeft terugbetaald.

[lees verder...](#)

7. Artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob, valsheid in geschrifte door het onjuist invullen van het Bibob-formulier.

[ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4169](#)

Het hoger beroep van appellant ongegrond verklaard. Het college mocht de omgevingsvergunning weigeren op basis van artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob, omdat appellant valsheid in geschrifte pleegde door het Bibob-formulier onjuist in te vullen. Hoewel het college onvoldoende motiveerde waarom er gevaar voor strafbare feiten bleef bestaan, blijft de weigering van de vergunning op basis van het gepleegde strafbare feit (valsheid in geschrifte) geldig. De eerdere uitspraak van de rechtbank blijft in stand.

[lees verder...](#)

8. Sluiting clubhuis Hells Angels voor onbepaalde tijd toegestaan.

[ABRvS 6 november 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4507](#)

De Afdeling oordeelde in deze uitspraak dat de burgemeester een clubhuis van de Hells Angels voor onbepaalde tijd mocht sluiten. Naar aanleiding van het arrest van gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 15 december 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:10406, waarin de activiteiten van Hells Angels MC verboden werden verklaard en bepaald werd dat onder deze naam niet meer naar buiten getreden mocht worden, sloot de burgemeester het pand voor onbepaalde tijd. De vereniging die het pand gebruikte en die onderdeel was van Hells Angels MC, ging verder met haar activiteiten onder een andere naam. Zij stelde afstand te hebben genomen van de Hells Angels en haar cultuur en niet meer met de Hells Angels vereenzelvigd te kunnen worden. Onvoldoende aannemelijk vond de Afdeling.

De vereniging heeft niet onderbouwd dat er naast het verbod ook andere redenen waren voor het nemen van afstand van de Hells Angels. De sluiting van het pand voor onbepaalde tijd blijft dus in stand. De Afdeling past hier een vorm van een omgekeerde bewijslast toe. Niet de burgemeester moet aantonen dat er nog verwevenheid bestaat met de verboden MC (motorclub), maar de vereniging moet aantonen daadwerkelijk, feitelijk voldoende gebroken te hebben met de verboden MC.

[lees verder...](#)

9. Toch procesbelang bij woningsluiting artikel 13b Opiumwet ondanks verhuizing.

[Rechtbank Limburg 17 oktober 2024, ECLI:NL:RBLIM:2024:7296](#)

Eisers hebben bezwaar gemaakt tegen de sluiting van hun voormalige woning door de burgemeester na het aantreffen van henneptoppen. De burgemeester verklaarde het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk, omdat eisers de woning al verlaten hadden en er daarom volgens de burgemeester geen belang (procesbelang) meer zouden hebben. De rechtbank oordeelt in deze uitspraak echter dat de eisers wél procesbelang hebben. In dat kader overweegt de rechtbank dat een woningsluiting, en het aanbrenge van een zegel op de voordeur van die woning, een publiekelijke afwijzing van het gedrag van eiser en eiseres kan impliceren tegenover de buurt. Daardoor is tot op zekere hoogte aannemelijk dat eiser en eiseres als gevolg hiervan worden geschaad in hun eer en goede naam. Zij hebben daarom al belang bij een inhoudelijke beoordeling van hun bezwaar. betaalde, maar de verhuurder deze niet heeft afgedragen en ook niet op enig moment aan de vermogensverschaffer heeft terugbetaald.

[lees verder...](#)

10. Belangenafweging, artikel 13b Opiumwet, sluiting woning, pasgeboren baby.

[Rechtbank Limburg 21 oktober 2024, ECLI:NL:RBLIM:2024:7384](#)

Voorlopige voorziening hangende bezwaar, artikel 13b Opiumwet, sluiting woning, pasgeboren baby, verzoek toegewezen. De voorzieningenrechter schorst het besluit van de burgemeester om de woning van verzoekers te sluiten vanwege de aangetroffen handelshoeveelheid drugs. De sluiting wordt uitgesteld tot twee weken na de beslissing op het bezwaar, zodat verzoekers meer tijd hebben om aan te tonen dat zij geen alternatieve huisvesting kunnen vinden.

[lees verder...](#)

11. Opvragen van meer informatie naar aanleiding van tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld op basis van de informatie die eiser zelf heeft verstrekt, is niet aan te merken als opsporing.

Rechtbank Den Haag 22 oktober 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:16307

Wet Bibob. Aanvragen buiten behandeling gesteld. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom het nodig was aanvullende vragen te stellen. Grenzen van het doen van eigen onderzoek niet overschreden. Het opvragen van meer informatie naar aanleiding van tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld op basis van de informatie die eiser zelf heeft verstrekt, is niet aan te merken als opsporing. Door de verstrekte informatie is bij verweerder het vermoeden ontstaan dat er een strafbaar feit werd gepleegd.

[lees verder...](#)

PLATFORM

Handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving

Als lid van dit landelijke platform is jouw organisatie voor **749,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

[lees verder...](#)

1. Autohandelsbedrijf geen voortdurende overtreding, dus niet van rechtswege dwangsommen verbeurd. Geslaagd beroep op vertrouwensbeginsel..

[*ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4055*](#)

Het gebruik van een perceel voor een autohandelsbedrijf in strijd met het bestemmingsplan levert op zichzelf geen voortdurende overtreding op, het gebruik kan namelijk relatief eenvoudig beëindigd en weer hervat worden. Daarom moet voor de vraag of een dwangsom is verbeurd steeds worden gecontroleerd of de last wordt nageleefd en worden dwangsommen niet van rechtswege na de begunstigingstermijn al verbeurd. En geslaagd beroep op vertrouwensbeginsel door uitlatingen van een gemeentelijk ambtenaar.

4. Het college betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het geen dwangsommen meer mocht invorderen voor de op 19 september 2019 en op 30 oktober 2019 geconstateerde overtredingen van de last onder dwangsom. Volgens het college was het maximale bedrag aan dwangsommen toen nog niet verbeurd. Daarvoor voert het college aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het niet beëindigen en beëindigd houden van een autohandelsbedrijf een voortdurende overtreding is. Volgens het college kan de bedrijfsmatige verkoop van auto's op het perceel relatief eenvoudig tussendoor worden beëindigd en weer hervat, zodat sprake is van een niet-voortdurende overtreding. Naar het oordeel van het college betekent dit dat pas dwangsommen worden verbeurd, als per maand of deel van een maand is vastgesteld dat de last niet is nagekomen. Volgens het college is voor het eerst in september en oktober 2019 vastgesteld dat [wederpartij] niet aan de last onder dwangsom voldeed, zodat toen pas voor het eerst dwangsommen zijn verbeurd.

4.1. Naar het oordeel van de Afdeling voert het college terecht aan dat het gebruik van het perceel voor een autohandelsbedrijf op zichzelf geen voortdurende overtreding oplevert. Het gebruik van het perceel voor een autohandelsbedrijf kan namelijk relatief eenvoudig worden beëindigd en weer hervat. Dat in september en oktober 2019 mogelijk niet aan de last werd voldaan, betekent daarom niet dat ook in de eerste tien maanden na afloop van de begunstigingstermijn niet aan de last werd voldaan.

Om te weten of een dwangsom is verbeurd, zal eerst moeten worden vastgesteld dat niet aan de last is voldaan. In dit geval ontbreken concrete gegevens over onderzoek en controle waaruit blijkt dat de last niet is nageleefd gedurende de eerste tien maanden na afloop van de begunstigingstermijn. Dit betekent dat de rechtbank er ten onrechte van uit is gegaan dat het maximale bedrag aan dwangsommen al op 22 juni 2019 was verbeurd.

Alleen al hierom slaagt het betoog.

(...)

9. [wederpartij] betoogt dat het college in strijd met het vertrouwensbeginsel is overgegaan tot invordering van de dwangsommen. Hij voert hiertoe aan dat de dossierverantwoordelijke gemeentelijke ambtenaar hem bij e-mail van 6 januari 2020 heeft toegezegd dat het college pas tot invordering zou overgaan als de eerste vijf dwangsommen zouden zijn verbeurd en dat hij daaruit heeft mogen afleiden dat het college nog niet zou overgaan tot invordering van de twee dwangsommen over de maanden september en oktober van 2019.

9.1. Wie zich beroept op het vertrouwensbeginsel moet aannemelijk maken dat van de kant van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit hij/zij in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of het bestuursorgaan een bepaalde bevoegdheid zou uitoefenen en zo ja hoe.

Vereist is dat de toezegging, andere uitlating of gedraging afkomstig is van het bevoegde bestuursorgaan of aan het bevoegde bestuursorgaan moet worden toegerekend. Van toerekening van een onbevoegde uitlating is sprake als de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht veronderstellen dat degene die de uitlating deed of de gedraging verrichtte de opvatting van het bevoegde orgaan vertolkte.

9.2. In de e-mail van 6 januari 2020 heeft de gemeentelijke ambtenaar aan de toenmalige advocaat van [wederpartij] geschreven:

“[...] Er gebeuren nu nog steeds en zelfs meer activiteiten op het perceel die in strijd

zijn met het bestemmingsplan. De controles zullen daarom onverminderd doorgaan. Als de eerste vijf dwangsommen zijn verbeurd, zullen wij overgaan tot het innen van deze vijf dwangsommen. [...]” Hiermee is een duidelijke toezegging gedaan aan [wederpartij] over wanneer het college zou overgaan tot invordering. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het college in zijn verweerschrift in beroep bij de rechtbank heeft verklaard dat de bedoeling van de mededeling was om duidelijk te maken dat niet elke verbeurde dwangsom tot een invorderingsbeschikking zou leiden, maar dat bij een clustering van vijf dwangsommen zou worden overgegaan tot het nemen van een invorderingsbeschikking.

De mededeling in de e-mail kan aan het college worden toegerekend. De ambtenaar was als juridisch medewerker handhaving werkzaam bij de gemeente en werd in verschillende brieven voorgesteld als contactpersoon van het college in de zaak over de door [wederpartij] verbeurde dwangsommen. De ambtenaar heeft hierover ook meermaals contact gehad met [wederpartij] en zijn advocaat. Daarnaast was de ambtenaar de gemachtigde van het college in de procedure bij de rechtbank over de last onder dwangsom. Het college heeft ook niet weersproken dat de ambtenaar namens hem heeft gesproken.

[wederpartij] mocht, gelet op het voorgaande, de gerechtvaardigde verwachting hebben dat het college pas over zou gaan tot invordering van dwangsommen als er vijf dwangsommen waren verbeurd.

In het besluit op bezwaar van 15 oktober 2020 heeft het college zich op het standpunt gesteld dat er slechts twee dwangsom-

men zijn verbeurd. Gelet hierop is het college het door hem gewekte vertrouwen niet nagekomen.

Dat sprake is van gerechtvaardigde verwachtingen betekent niet dat daaraan altijd moet worden voldaan. Andere belangen, zoals het algemeen belang of de belangen van derden, kunnen zwaarder wegen. Het college heeft in zijn besluit van 15 oktober 2020 echter niet gemotiveerd welke andere belangen zwaarder wegen dan de bij [wederpartij] gewekte verwachtingen. Dit betekent dat het besluit van 15 oktober 2020 in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb is genomen.

Het betoog slaagt.

2. Burgemeester op grond van artikel 5:30 van de Awb ook bevoegd te besluiten om gevaarlijke hond te laten inslapen.

ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4083

Afdeling nuanceert uitspraak over de bevoegdheid tot het laten inslapen van een gevaarlijke hond. Wanneer de burgemeester op grond van artikel 5:30 Awb bevoegd is een hond in beslag te nemen is hij op grond van dat artikel ook bevoegd te besluiten die hond in te laten slapen wanneer deze niet te corrigeren gevaarlijke gedragskenmerken vertoont.

Is de burgemeester bevoegd tot het laten inslapen van Buddy?

8. De burgemeester heeft zich in het besluit van 22 november 2022 op het standpunt gesteld dat hij op grond van artikel 5:30, vijfde lid, van de Awb, bevoegd is om Buddy te herplaatsen of hem te laten inslapen, als verkoop van Buddy niet mogelijk is.

In de hiervoor, onder 7, genoemde uitspraak van 30 juni 2021 heeft de Afdeling overwogen dat een hond op grond van artikel 5:29 en 5:30 van de Awb slechts tijdelijk, tegen de wil van de rechthebbende aan diens beschikkingsmacht kan worden onttrokken. Dat impliceert dat die artikelen ook geen bevoegdheid geven aan de burgemeester om een hond te herplaatsen of in te laten slapen. De Afdeling ziet aanleiding die uitspraak als volgt te nuanceren.

8.1. Artikel 5:29 en 5:30 van de Awb gaan over de toepassing van bestuursdwang door het meevoeren en opslaan van zaken. Op grond van artikel 3:2a, eerste en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, zijn dieren geen zaken, maar zijn bepalingen met betrekking tot zaken wel op dieren van toepassing met inachtneming van de op wettelijke voor-

schriften en regels van ongeschreven recht gegronde beperkingen, verplichtingen en rechtsbeginselen, alsmede de openbare orde en de goede zeden. De toepassing van artikel 5:30, vijfde lid, van de Awb op dieren wordt in het geval van honden beperkt door artikel 2.10 van de Wet dieren, in samenhang gelezen met artikel 1.9 van het Besluit houders van dieren. Op grond van die bepalingen is het verboden om honden te doden. Een uitzondering op dat verbod is het in artikel 1.10, aanhef en onder e, van het Besluit houders van dieren genoemde geval, waarin een dier niet te corrigeren gevaarlijke gedragskenmerken vertoont. Dat betekent dat, nu de burgemeester bevoegd was om Buddy in beslag te nemen, hij op grond van artikel 5:30 van de Awb ook bevoegd is te besluiten om Buddy te laten inslapen wanneer deze hond niet te corrigeren gevaarlijk gedrag vertoont.

8.2. Zoals hiervoor onder 6.2 is overwogen, volgt uit de risicoanalyse van 9 september 2022 dat Buddy een zeer groot risico vormt voor volwassenen, kinderen en andere honden. Als Buddy aanvalt richt hij zich op de keel, waardoor de kans op zwaar letsel groot is. Hij vertoont al op jonge leeftijd zeer complex en risicovol probleemgedrag.

Dit gedrag is te complex om te trainen. De gedragsdeskundige adviseert Buddy te laten inslapen. Zoals hiervoor onder 6.1 is overwogen, mocht de burgemeester uitgaan van de risicoanalyse van de gedragsdeskundige. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de burgemeester hiermee voldoende aannemelijk gemaakt dat er sprake is van niet te corrigeren, gevaarlijke gedragskenmerken bij Buddy. De burgemeester is dus bevoegd om Buddy te laten inslapen. Vervolgens moet de vraag worden beantwoord of het gebruik van de bevoegdheid, met inachtneming van de relevante omstandigheden van het geval, evenredig is in verhouding tot het daarmee te dienen doel.

3. Uitzondering beginselplicht tot handhaving vanwege geringe aard en ernst overtreding verbouwing monument.

ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4057

Overtreding vanwege het niet dichtmetselen ramen in strijd met bouwvergunning. College ziet terecht af van handhavend optreden omdat dit onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen doelen. Ramen hebben slechts een beperkte omvang, de overtreding maakt geen inbreuk op het eigendomsrecht van derden en doordat de ramen wel zijn uitgevoerd in matglas of zijn dichtgezet bestaat geen aantasting van privacy. Bovendien aannemelijk dat dichtmetselen uit een oogpunt van bescherming van monumentale waarden niet de voorkeur verdient. Ramen vormen ook geen belemmering voor toekomstige plannen derde.

2. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat er een erfdienstbaarheid bestaat waaruit voor hem het recht voortvloeit om alle vensters, ramen, gaten en verdere openingen in de gevel, voor zover die zich niet bevinden in het gedeelte van de muur ter hoogte van het achterste gedeelte van zijn tuin, dicht te laten maken. De VvE is daaraan gebonden. Vanwege deze erfdienstbaarheid voorzag het bouwplan waarvoor op 21 mei 2002 bouwvergunning is verleend, in het dichtmaken van alle ramen in die gevel. Volgens hem is het niet onevenredig om handhavend op te treden tegen het in afwijking van de bouwvergunning nalaten van het dichtmaken van de ramen, gelet op de gevolgen voor zijn privacy. De ramen belemmeren hem in zijn plannen om een dakterras en een uitbouw te realiseren. Voor zover er van binnenuit gipsplaten voor ramen zijn gezet en voor zover ramen van matglas zijn voorzien en niet open kunnen, is dat volgens [appellant] onvoldoende, omdat deze ingrepen eenvoudig teniet kunnen worden gedaan.

2.1. Niet in geschil is dat geen blindnissen als beschreven op de bouwtekening bij de bouwvergunning uit 2002 zijn gerealiseerd, nu de kozijnen en ramen nog aanwezig zijn. Weliswaar zijn de ramen van binnenuit dichtgezet of uitgevoerd met matglas, maar dat houdt nog geen vervanging voor blindnissen in. Er is dan ook gebouwd in afwijking van deze vergunning. Dit levert een overtreding op, zoals het college in het besluit van 14 september 2020 ook heeft aangenomen. Voor zover het college naar voren heeft gebracht dat in 2003 een volgende bouwvergunning zou zijn verleend op grond waarvan de ramen niet langer hoefden te worden vervangen door blindnissen, komt daar geen betekenis aan toe, nu het college deze vergunning niet heeft kunnen overleggen.

2.2. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal bij een overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van

deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Alleen onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevraagd dit niet te doen. Handhavend optreden kan onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen doelen, zodat van optreden in die concrete situatie moet worden afgezien.

2.3. Het college heeft afgezien van handhavend optreden omdat dit volgens hem onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen doelen. In het besluit van 14 september 2020 heeft het college toegelicht dat het gaat om ramen met een beperkte omvang, zodat het een overtreding van beperkte afmetingen betreft. De overtreding maakt geen inbreuk op het eigendomsrecht van [appellant] of een derde. Vanuit de dichtgezette of met matglas uitgevoerde ramen bestaat geen zicht op het perceel van [appellant], zodat zijn privacy niet wordt aangetast. Verder is geen sprake van een situatie waarin de overtreding ertoe leidt dat [appellant] geen vergunning voor een dakterras op zijn perceel zal kunnen krijgen, aldus het college. In beroep heeft het college hieraan toegevoegd dat het in stand laten van de huidige situatie ook vanuit een oogpunt van bescherming van de monumentale waarden van het pand de voorkeur heeft.

2.4. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college zich op het standpunt mogen stellen dat het hier ook uit een oogpunt van algemeen belang een geringe en niet ernstige overtreding betreft. Voor zover [appellant] in dit verband heeft aangevoerd dat het college het standpunt omtrent de mo-

numentale waarden niet heeft onderbouwd met een advies van de monumentencommissie, overweegt de Afdeling dat aannemelijk is dat een wijziging van het pand door het dichtmetselen van de oorspronkelijke openingen in de gevels uit een oogpunt van bescherming van monumentale waarden van het pand niet de voorkeur verdient boven het in stand laten van de oorspronkelijke situatie.

2.5. Voor zover [appellant] zich heeft beroepen op zijn persoonlijke belangen, overweegt de Afdeling het volgende.

De Afdeling stelt voorop dat de gestelde erf dienstbaarheid privaatrechtelijk van aard is, en daarom voor het college op zichzelf geen aanleiding hoeft te geven om handhavend op te treden.

Wat betreft de gestelde aantasting van privacy, heeft [appellant] op de zitting desgevraagd erkend dat er in de huidige situatie geen sprake is van een inbreuk op zijn privacy. Verder heeft de VvE op de zitting aangegeven dat er geen concrete plannen bestaan om de maatregelen die het zicht vanuit de ramen op het perceel van [appellant] belemmeren, ongedaan te maken. De Afdeling ziet geen reden om daar aan te twijfelen. Voor zover [appellant] aanvoert dat de huidige toestand van de ramen een belemmering vormt voor zijn plannen om een dakterras en een uitbouw te realiseren, overweegt de Afdeling dat de rechtbank ook hierin terecht geen belang van [appellant] heeft gevonden op grond waarvan het college handhavend moest optreden. [appellant] heeft

geen aanvraag ingediend en heeft ook geen concreet uitgewerkt plan aan het college of een medewerker van de gemeente voorgelegd. Uit de correspondentie met medewerkers van de gemeente die [appellant] heeft overgelegd, kan niet worden afgeleid dat het college voornemens is om een eventuele aanvraag om omgevingsvergunning voor het realiseren van een dakterras of een uitbouw niet in behandeling te nemen, dan wel te weigeren vanwege privaatrechtelijke aspecten in verband met de ramen. In het e-mailbericht van 19 maart 2018 waarop [appellant] zich beroept - waarin ook staat dat er nog geen uitgewerkt bouwplan is ontvangen - is slechts in algemene zin aangegeven dat er een privaatrechtelijke belemmering speelt als wordt gebouwd binnen 2 m van de erf-grens, in het bijzonder als daar ramen zijn. In het e-mailbericht van 10 mei 2021 waarop [appellant] zich beroept, staat dat als er voor het dichtmetselen van een raam een vergunning is afgegeven, het raam op die vergunde wijze moet worden dichtgemaakt. Hierin wordt geen verband gelegd met een beslissing op een eventuele aanvraag van [appellant] om een omgevingsvergunning voor het realiseren van een dakterras of een uitbouw. Het louter informatieve karakter van deze mededelingen blijkt ook uit de omstandigheid dat beide berichten afkomstig zijn van de gemeentelijke adviseurs over erfgoed, die zich bezig houden met monumentale waarden. De betekenis van de privaatrechtelijke kwestie voor een eventuele aanvraag om een omgevingsvergunning van [appellant], staat daar los van.

Gelet hierop is de rechtbank op juiste gronden tot de conclusie gekomen dat het college deugdelijk heeft gemotiveerd dat handhavend optreden tegen de nog aanwezige ramen, onevenredig is. Het betoog slaagt niet.

2.6. De Afdeling voegt hier ten overvloede nog aan toe dat als het college een concrete aanvraag om een omgevingsvergunning van [appellant] weigert, of een voornemen daartoe kenbaar maakt, op de grond dat de ramen daartoe een privaatrechtelijke belemmering opleveren, sprake zal zijn van een nieuwe situatie, in verband waarmee [appellant] dan een nieuw verzoek om handhavend optreden vanwege de afwijking terzake van de op 21 mei 2002 verleende bouwvergunning zou kunnen doen.

4. Vertrouwensbeginsel (stap 3). Algemeen belang prevaleert boven gewekt vertrouwen. Wel (beperkte) vergoeding dispositieschade.

ABRvS 30 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4384

Geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel voor legalisatie woningsplitsing, het college hoefde het gewekte vertrouwen echter niet te honoreren. Het college mocht in de belangenafweging meer gewicht toekennen aan het algemeen belang bij een goede woningmarkt en specifiek het terugdringen van de woningvoorraad in Kerkrade. Een vergoeding van de dispositieschade bestaande uit de verbouwkosten en de kosten voor het terugbrengen van de woning in oorspronkelijke staat was voldoende.

13.1. Dat sprake is van gerechtvaardigde verwachtingen betekent niet dat daaraan altijd moet worden voldaan. Zwaarder wegende belangen, zoals het algemeen belang of de belangen van derden, kunnen daaraan in de weg staan. De Afdeling verwijst in dit verband ook naar wat zij heeft overwogen in 8.2 van deze uitspraak.

13.2. Het college heeft toegelicht dat het vasthoudt aan het bestemmingsplan, omdat de belangen van derden anders in het geding komen. Volgens het college is de regel in het bestemmingsplan die woningsplitsing verbiedt bewust opgesteld met het doel om het belang dat derden hebben bij een goede leefomgeving, te beschermen. Het splitsen van een woning in meerdere wooneenheden leidt volgens het college tot een grotere ruimtelijke uitstraling op de omgeving en zorgt in zijn algemeenheid vanuit leefbaarheids- en veiligheidsoverwegingen voor meer negatieve gevolgen. Het college heeft aan dit belang daarom een zwaarwegend gewicht toegekend. Daarbij is betrokken dat het in dit geval gaat om een kleine tussenwoning die feitelijk ook niet geschikt is voor

woningsplitsing. Hierbij heeft het college gewezen op de ouderdom van de woning en de bouwkundige situatie ter plaatse.

Gelet op deze toelichting is de Afdeling van oordeel dat het college een zwaarder gewicht mocht toekennen aan de handhaving van het bestemmingsplan. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het verbieden van woningsplitsing, vanwege de bescherming van de belangen van derden, in lijn is met bestendig gemeentelijk beleid inzake woningsplitsing waar het college op heeft gewezen.

De Afdeling oordeelt verder dat het college in zijn belangenafweging gewicht mocht toekennen aan het algemeen belang bij een goede woningmarkt die zowel kwalitatief als kwantitatief in balans is. Door het college is onder verwijzing naar verschillende beleidsstukken en aan de hand van concrete cijfers over de woningvoorraad en leegstand in Kerkrade deugdelijk toegelicht dat ten tijde van de besluitvorming voor de gemeente een opgave bestond om de woningvoorraad drastisch terug te dringen. Daarom wil

het college geen uitzondering maken voor slechts één woning. De enkele stelling van [appellant] dat hij regelmatig wordt benaderd door woningzoekenden, biedt geen aanleiding om aan de juistheid van deze opgave of de door het college genoemde cijfers te twijfelen. Uit de beleidsregel en de verschillende woningbouwprojecten waar [appellant] op heeft gewezen, volgt ook niet dat deze opgave niet bestond. Het college heeft deugdelijk toegelicht dat de beleidsregel alleen van toepassing is op bijzondere gevallen waarbij onder strenge voorwaarden woningsplitsing wordt toegestaan. Ook ten aanzien van de woningbouwprojecten waar [appellant] op heeft gewezen heeft het college deugdelijk toegelicht dat deze niet vergelijkbaar zijn met de woningsplitsing van [appellant], omdat die projecten voorzien in nieuwbouw waarmee wordt ingespeeld op de kwalitatieve woningvoorraad in Kerkrade en de vraag naar dit type woningen.

De Afdeling is van oordeel dat het college alle betrokken belangen deugdelijk heeft afgewogen en dat het zich na afweging hiervan op het standpunt mocht stellen dat aan het belang van [appellant] minder gewicht toekomt. Daarbij heeft het college in aanmerking mogen nemen dat [appellant] enkel een financieel belang heeft en dat hij een schadevergoeding krijgt van €5.000,00 voor de verbouwkosten en voor het terugbrengen van de woning in de oorspronkelijke staat. [appellant] heeft de hoogte van dit bedrag niet bestreden.

Ook het tijdsverloop van ruim een jaar tussen de weigering om een omgevingsvergunning te verlenen en het opleggen van de last onder dwangsom is niet zodanig lang dat dit moet leiden tot een ander oordeel. [appel-

lant] heeft verder niet aannemelijk gemaakt dat er gelijke gevallen bestaan waarin het college het belang van nakoming van het gewekte vertrouwen wel zwaarder heeft laten wegen, zodat ook dit niet tot een ander oordeel leidt.

Het college mocht verder afzien van het toekennen van schadevergoeding voor het mislopen van huurinkomsten. [appellant] heeft alleen aanspraak op vergoeding van de dispositieschade die hij heeft geleden doordat hij op grond van het gewekte vertrouwen heeft gehandeld. In dit geval heeft hij naar aanleiding van het gewekte vertrouwen verbouwkosten gemaakt die hij zonder de toezegging niet zou hebben gemaakt. Misgelopen inkomsten kunnen niet worden aangemerkt als dispositieschade. De gestelde misgelopen inkomsten zou hij zonder het gewekte vertrouwen immers ook niet hebben gehad omdat op grond van het bestemmingsplan woningsplitsing niet is toegestaan. Hij had de woning daarom in de situatie waarin geen toezegging zou zijn gedaan, ook niet kunnen verhuren als twee wooneenheden. De Afdeling merkt nog op dat de last er niet aan in de weg stond om het pand als één wooneenheid te verhuren.

De conclusie is dan ook dat het college de last onder dwangsom om de woning in de oorspronkelijke staat terug te brengen in stand mocht laten.

5. Intrekking omgevingsvergunning bouwen wegens niet-invullen Bibob-vragenformulier.

ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4077

De Afdeling oordeelde dat het college terecht een omgevingsvergunning bouwen heeft ingetrokken omdat de aanvrager (een Stichting) had geweigerd Bibob-vragenformulieren in te vullen. Volgens de Afdeling was het college hiertoe bevoegd omdat het van de stichting mocht vragen de formulieren in te vullen, vanwege uit eigen onderzoek gebleken feiten. De Stichting weigerde dat. Hierdoor was sprake van een ernstig gevaar, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 Wet Bibob.

5. Het college betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de intrekking van de omgevingsvergunning onevenredig was. Volgens het college is er wel degelijk een belangenafweging gemaakt. Bovendien is wanneer een Bibob-formulier niet wordt ingevuld een verdere materiële beoordeling van de mate van het gevaar niet nodig en niet mogelijk, aldus het college.

5.1. Onder 3.3 heeft de Afdeling geoordeeld dat het college bevoegd was de omgevingsvergunning in te trekken. Uit artikel 3, vijfde lid, van de Wet Bibob volgt dat het college alleen gebruik mag maken van deze bevoegdheid als dit evenredig is met de mate van het gevaar. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college redelijkerwijs heeft kunnen besluiten dat de intrekking evenredig was met de mate van het gevaar. Zij baseert dit oordeel op het volgende.

5.2. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, heeft het college de intrekking niet enkel gebaseerd op de weigering van de Stichting de Bibob-formulieren in te vullen. Het college heeft de resultaten van het openbron-

nenonderzoek aan de besluitvorming ten grondslag gelegd en heeft de mate van het gevaar beoordeeld. Zo heeft het college in het besluit van 8 juli 2020 uiteengezet dat [partij 1] als administratief en technisch contactpersoon op de website van de Stichting stond vermeld. Ook stond zijn besloten vennootschap Woningexploitatie maatschappij Nederland BV als houder op de website vermeld. Daarbij heeft het college opgemerkt dat bij het college bekend is dat [partij 1] vaker schijn- en verhullingsconstructies hanteert om zijn betrokkenheid bij vergunningaanvragen voor stichtingen en vennootschappen te verbergen. Verder heeft het college in het besluit van 8 juli 2020 gewezen op het feit dat de Stichting geen winstoogmerk heeft maar desondanks een vastgoedportefeuille ter waarde van meer dan €10.000.000,00 bezit. Met een Bibob-onderzoek en de daarvoor benodigde Bibob-formulieren wilde het college de herkomst van deze financiën en de mogelijke banden met [partij 1] achterhalen.

5.3. Het college beoogt te voorkomen dat het met de verleende omgevingsvergunning meewerkt aan witwassen of strafbare feiten

faciliteert. Hier staat het (financiële) belang van de Stichting tegenover. Het college mocht zwaarder gewicht toekennen aan het algemeen belang dat het college witwassen en strafbare feiten niet faciliteert. De Afdeling acht hierbij van belang dat [partij 1] zich vaker van constructies heeft bediend waarbij een ander de vergunning aanvroeg, maar hij zelf wel betrokken was bij de verbouwing of exploitatie van het pand. [partij 1] heeft er belang bij om dergelijke constructies te hanteren, omdat zijn verleden van strafbare feiten vergunningverlening vermoedelijk in de weg zal staan (zie de uitspraak van de Afdeling van 25 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:837, onder 5.3 en 5.5). De stelling van de Stichting dat de bestuurder [partij 2] het vermogen beheert en [partij 1] als certificaathouder slechts beperkte invloed kan uitoefenen, volgt de Afdeling niet. Alle certificaten zijn aan [partij 1] uitgegeven. In de statuten van de Stichting is opgenomen dat voor de besluiten van het bestuur tot verkrijging, vervreemding of bezwaren van (register)goederen, borgstelling en zekerheidsstelling, schriftelijke goedkeuring van de vergadering van certificaathouders vereist is. Certificaathouders hebben bovendien zeggenschap over de benoeming en het ontslag van het bestuur.

5.4. Intrekking van de omgevingsvergunning was hier een geschikt en noodzakelijk middel om te voorkomen dat de vergunning mede zou worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkrege of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten, of strafbare feiten te plegen. Op de zitting van de Afdeling is naar voren gekomen dat met de verleende omgevingsvergunning brandwerende voorzieningen zijn aangebracht die de exploitatiemogelijk-

heden van het pand hebben vergroot. Op de zitting is door de Stichting ook bevestigd dat sinds de werkzaamheden appartementen op de bovenverdiepingen van het pand worden verhuurd. Door intrekking van de omgevingsvergunning zullen de uitgevoerde bouwactiviteiten moeten worden teruggedraaid en zal het minder goed mogelijk zijn inkomsten met het pand te genereren, bijvoorbeeld door kamerverhuur. Nu met het pand inkomsten kunnen worden gegenereerd, volgt de Afdeling de stelling van de Stichting niet dat de kosten voor de vergunde bouwactiviteiten slechts 5.000,00 bedragen en de werkzaamheden al zijn voltooid. Het betoog slaagt.

6. Afwijken Bibob-advies LBB moet zorgvuldig gemotiveerd worden.

ABRvS 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4076

In deze zaak gaat het om een door de burgemeester afgewezen aanvraag om verlenging van een exploitatievergunning en de intrekking van een drank- en horecavergunning. De burgemeester heeft naar aanleiding van een tip van een officier van justitie het LLB om een advies gevraagd. LBB heeft hierin voorzien en geconcludeerd dat sprake is van met strafbare feiten verkregen zeer groot financieel voordeel en om die reden ernstig gevaar bestaat dat de vergunningen mede zullen worden gebruikt om op geld waardeerbare voordelen te benutten die zijn verkregen of zullen worden verkregen uit gepleegde strafbare feiten, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onder a (de a-grond), van de Wet Bibob. Ten onrechte, zo oordeelde de Afdeling. Appellant heeft op de zitting van de Afdeling onweersproken gesteld dat zijn vermogensverschaffer over de huursommen BTW aan de verhuurder betaalde, maar de verhuurder deze niet heeft afgedragen en ook niet op enig moment aan de vermogensverschaffer heeft terugbetaald.

5. La Forge betoogt dat de rechtbank ten onrechte de rechtsgevolgen van het besluit van 5 maart 2020 in stand heeft gelaten. Volgens La Forge is er geen financieel voordeel.

5.1. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat geen ernstig gevaar bestond dat de vergunningen mede zouden worden gebruikt om uit strafbare feiten verkregen financieel voordeel te benutten. De Afdeling baseert dit op het volgende.

5.2. Stess Horex was een vermogensverschaffer van La Forge. Stess Horex huurde een bedrijfspand en heeft met BTW belaste verhuur in vooraftrek genomen. Omdat niet was voldaan aan de voorwaarden voor met BTW belaste verhuur heeft de Belastingdienst aan Stess Horex aanslagen opgelegd. Op het moment van de besluitvorming van

de burgemeester stond ten aanzien van Stess Horex een naheffingsaanslag van € 104.755,00 open. La Forge heeft op de zitting van de Afdeling onweersproken gesteld dat Stess Horex over de huursommen BTW aan de verhuurder betaalde, maar de verhuurder deze niet heeft afgedragen en ook niet op enig moment aan Stess Horex heeft terugbetaald. De Afdeling is van oordeel dat hieruit volgt dat Stess Horex geen financieel voordeel heeft behaald door met BTW belaste verhuur in vooraftrek te nemen. Dit betekent dat geen ernstig gevaar bestond dat de vergunningen mede zouden worden gebruikt om uit strafbare feiten verkregen op geld waardeerbare voordelen te benutten, als bedoeld in de a-grond. Het betoog slaagt.

7. Artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob, valsheid in geschrifte door het onjuist invullen van het Bibob-formulier.

ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4169

Het hoger beroep van appellant ongegrond verklaard. Het college mocht de omgevingsvergunning weigeren op basis van artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob, omdat appellant valsheid in geschrifte pleegde door het Bibob-formulier onjuist in te vullen. Hoewel het college onvoldoende motiveerde waarom er gevaar voor strafbare feiten bleef bestaan, blijft de weigering van de vergunning op basis van het gepleegde strafbare feit (valsheid in geschrifte) geldig. De eerdere uitspraak van de rechtbank blijft in stand.

6. CA Properties betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college de omgevingsvergunning mocht weigeren op grond van artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob, omdat feiten en omstandigheden erop wijzen dat ter verkrijging van de vergunning een strafbaar feit is gepleegd, in dit geval valsheid in geschrifte door het onjuist invullen van het Bibob-formulier. Daarover voert CA Properties ten eerste aan dat het strafbare feit niet is begaan ter verkrijging van de omgevingsvergunning. Zowel de rechtbank als het college zijn daar ten onrechte niet op ingegaan. CA Properties heeft een e-mailbericht overgelegd, waaruit volgens haar blijkt dat zij de informatie over de strafbare feiten die ontbrak op het Bibob-formulier uit eigen beweging met het college heeft gedeeld. Volgens CA Properties moet hieruit worden afgeleid dat het strafbare feit valsheid in geschrifte niet is gepleegd ter verkrijging van de omgevingsvergunning. CA Properties voert ten tweede aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college niet heeft gemotiveerd waarom weigering van de omgevingsvergunning op deze grond proportioneel is.

6.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 24 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2021:392, is het de taak van de aanvrager om het Bibob-formulier op juiste wijze in te vullen. Vaststaat dat het Bibob-formulier onjuist is ingevuld. Ook staat vast dat de bestuurder van CA Properties in hoger beroep door het Gerechtshof Amsterdam onherroepelijk is veroordeeld voor valsheid in geschrifte, vanwege het onjuist invullen van het Bibob-formulier. De rechtbank heeft dan ook met juistheid overwogen dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat bij het invullen van het Bibob-formulier een strafbaar feit is gepleegd als bedoeld in artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob.

Anders dan CA Properties stelt, is het college wel degelijk ingegaan op het vereiste dat het strafbare feit is begaan ter verkrijging van de vergunning. Het college heeft in dat kader toegelicht dat kennis over contacten met justitie kan leiden tot de aanvraag van een LBB-advies en mede daardoor tot het weigeren van een vergunning. Het onjuist invullen van het Bibob-formulier kan er dan ook toe leiden dat ten onrechte geen nader

onderzoek wordt verricht of geen LBB-advies wordt gevraagd, wat er weer toe kan leiden dat de vergunning ten onrechte niet wordt geweigerd. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de rechtbank onder deze omstandigheden terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het vermoeden bestaat dat het strafbare feit is gepleegd ter verkrijging van de vergunning als bedoeld in artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob. Daargelaten of de door CA Properties overgelegde mailwisseling aanleiding kan geven voor het oordeel dat het strafbare feit niet is gepleegd ter verkrijging van de vergunning, kan uit die mailwisseling ook niet worden afgeleid dat de bestuurder de informatie geheel uit eigen beweging met het college heeft gedeeld.

6.2. Gelet op hetgeen onder 6.1 is overwogen, heeft de rechtbank terecht overwogen dat is voldaan aan het bepaalde in artikel 3, zesde lid, eerste volzin, van de Wet Bibob. Over de tweede volzin - de proportionaliteit - overweegt de Afdeling als volgt. Anders dan CA Properties betoogt, heeft de rechtbank met juistheid overwogen dat het college heeft onderbouwd, waarom het weigering op deze grond proportioneel acht. Uit het voornemen tot weigering van de vergunning van 21 november 2018 dat het college in het besluit van 3 januari 2019 heeft overgenomen, komt naar voren dat het college in

dit geval zwaarwegend heeft geacht dat het formulier volgens haar met opzet niet naar waarheid is ingevuld. Het college heeft daarbij betrokken dat de betrokken bestuurder de familie al 25 jaar vertegenwoordigt en er wetenschap van had dat de familie in Spanje een schikking is overeengekomen met het Spaanse openbaar ministerie vanwege vier strafbare feiten die te maken hebben met belastingfraude, zodat er volgens het college geen sprake kon zijn van een evidente vergissing, twijfels of onduidelijkheden. Verder heeft het college toegelicht dat het gaat om feiten die in het kader van de Bibob-toets van dermate gewicht zijn, dat het verzwijgen ervan voor de gemeente van dusdanige aard is dat het weigering op grond van artikel 3, zesde lid, Wet Bibob evenredig acht. Het betoog slaagt niet.

8. Sluiting clubhuis Hells Angels voor onbepaalde tijd toegestaan.

ABRvS 6 november 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4507

De Afdeling oordeelde in deze uitspraak dat de burgemeester een clubhuis van de Hells Angels voor onbepaalde tijd mocht sluiten. Naar aanleiding van het arrest van gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 15 december 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:10406, waarin de activiteiten van Hells Angels MC verboden werden verklaard en bepaald werd dat onder deze naam niet meer naar buiten getreden mocht worden, sloot de burgemeester het pand voor onbepaalde tijd. De vereniging die het pand gebruikte en die onderdeel was van Hells Angels MC, ging verder met haar activiteiten onder een andere naam. Zij stelde afstand te hebben genomen van de Hells Angels en haar cultuur en niet meer met de Hells Angels vereenzelvigd te kunnen worden. Onvoldoende aannemelijk vond de Afdeling.

De vereniging heeft niet onderbouwd dat er naast het verbod ook andere redenen waren voor het nemen van afstand van de Hells Angels. De sluiting van het pand voor onbepaalde tijd blijft dus in stand. De Afdeling past hier een vorm van een omgekeerde bewijslast toe. Niet de burgemeester moet aantonen dat er nog verwevenheid bestaat met de verboden MC (motorclub), maar de vereniging moet aantonen daadwerkelijk, feitelijk voldoende gebroken te hebben met de verboden MC.

4. Volgens de vereniging heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het besluit niet in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Daartoe heeft de vereniging op de zitting aangevoerd dat zij afstand heeft genomen van de Hells Angels en de daarbij horende cultuur. Zij stelt niet, althans niet meer, met de Hells Angels vereenzelvigd te kunnen worden. Daarom is de vereniging, anders dan de Hells Angels, niet verboden en levert zij geen ernstig gevaar op voor de openbare orde rond het betreffende pand.

5. De grond die de vereniging in hoger beroep heeft aangevoerd is een herhaling van wat zij in beroep heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op deze grond ingegaan. De vereniging heeft geen redenen aangevoerd waarom de gemotiveerde beoordeling van deze grond in de aangevallen

uitspraak onjuist of onvolledig zou zijn. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de onder 11. tot en met 12.2. opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd.

5.1. De Afdeling voegt daaraan nog toe dat de vereniging pas na de beschikking van het gerechtshof van 15 december 2020, waarin het verbod is opgelegd, heeft besloten om afstand te nemen van Hells Angels en de daarbij horende cultuur. Verder zit tussen de beschikking van het gerechtshof en het besluit van de burgemeester om het pand deels te sluiten een beperkte periode van iets minder dan tien weken. De vereniging heeft onvoldoende onderbouwd dat er naast het verbod ook andere redenen waren voor het nemen van afstand. Die onderbouwing had wel van haar kunnen worden

verwacht, aangezien zij, zoals de rechtbank terecht in r.o. 7.1. van de bestreden uitspraak heeft overwogen, is te vereenzelvigen met Hells Angels Westport, en zich als zodanig meer dan twintig jaar in en vanuit het pand heeft gemanifesteerd als onderdeel van de Hells Angels-organisatie. Gezien het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat de vereniging haar stelling dat zij uit eigen initiatief en daadwerkelijk in de beperkte periode tussen de uitspraak van het gerechtshof en het besluit van de burgemeester daadwerkelijk afstand heeft genomen van de Hells Angels en de daarbij horende cultuur, niet aannemelijk heeft gemaakt.

9. Toch procesbelang bij woningsluiting artikel 13b Opiumwet ondanks verhuizing.

Rechtbank Limburg 17 oktober 2024, ECLI:NL:RBLIM:2024:7296

Eisers hebben bezwaar gemaakt tegen de sluiting van hun voormalige woning door de burgemeester na het aantreffen van henneptoppen. De burgemeester verklaarde het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk, omdat eisers de woning al verlaten hadden en er daarom volgens de burgemeester geen belang (procesbelang) meer zouden hebben. De rechtbank oordeelt in deze uitspraak echter dat de eisers wél procesbelang hebben. In dat kader overweegt de rechtbank dat een woningsluiting, en het aanbrengen van een zegel op de voordeur van die woning, een publiekelijke afwijzing van het gedrag van eiser en eiseres kan impliceren tegenover de buurt. Daardoor is tot op zekere hoogte aannemelijk dat eiser en eiseres als gevolg hiervan worden geschaad in hun eer en goede naam. Zij hebben daarom al belang bij een inhoudelijke beoordeling van hun bezwaar.

5. De rechtbank is van oordeel dat eiser en eiseres procesbelang hebben. Zij motiveert dit oordeel als volgt.

5.1. Volgens vaste jurisprudentie moet een persoon om als belanghebbende te kunnen worden aangemerkt een voldoende objectief en actueel, eigen en persoonlijk belang bij het besluit hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het besluit.

5.2. Volgens vaste rechtspraak kan procesbelang ook bestaan indien tot op zekere hoogte aannemelijk is dat betrokkene als gevolg van voorliggende besluit in zijn eer en goede naam is geschaad. De rechtbank is van oordeel dat een woningsluiting, en het aanbrengen van een zegel op de voordeur van die woning, een publiekelijke afwijzing van het gedrag van eiser en eiseres kan impliceren tegenover de buurt. Daardoor is tot op zekere hoogte aannemelijk dat eiser en eiseres als gevolg hiervan worden geschaad in hun eer en goede naam. Zij hebben daar-

om al belang bij een inhoudelijke beoordeling van hun bezwaar.

5.3. Het voorstaande geldt echter niet ten aanzien van de bewindvoerder. Ten aanzien van de bewindvoerder is de rechtbank niet gebleken van een eigen, voldoende objectief en actueel belang, ook niet nadat de rechtbank alle eisers heeft verzocht om hun belang concreet te maken. De enkele omstandigheid dat hij bewindvoerder is van eiser en eiseres is onvoldoende om als belanghebbende te kunnen worden aangemerkt. De burgemeester heeft het bezwaar van de bewindvoerder daarom terecht niet-ontvankelijk verklaard.

10. Belangenafweging, artikel 13b Opiumwet, sluiting woning, pasgeboren baby.

Rechtbank Limburg 21 oktober 2024, ECLI:NL:RBLIM:2024:7384

Voorlopige voorziening hangende bezwaar, artikel 13b Opiumwet, sluiting woning, pasgeboren baby, verzoek toegewezen. De voorzieningenrechter schorst het besluit van de burgemeester om de woning van verzoekers te sluiten vanwege de aangetroffen handelshoeveelheid drugs. De sluiting wordt uitgesteld tot twee weken na de beslissing op het bezwaar, zodat verzoekers meer tijd hebben om aan te tonen dat zij geen alternatieve huisvesting kunnen vinden.

29. De burgemeester stelt zich op het standpunt dat er maatschappelijke opvang is, voldoende tijdelijke woongelegenheden in de regio (sociale of private sector) en dat verzoekers ook zouden kunnen verblijven in een vakantiepark. De voorzieningenrechter acht een maatschappelijke opvang echter geen geschikte plek voor een moeder met een pasgeboren baby. De voorzieningenrechter sluit niet uit dat verzoekers een (tijdelijke) huurwoning of vakantiewoning zouden kunnen vinden, temeer nu verzoekers ter zitting hebben aangegeven al 10 jaar inschrijftijd te hebben bij Wonen Zuid en financiële middelen te hebben. Op dit moment is dat naar het oordeel van de voorzieningenrechter echter te onzeker. Verzoekers hebben dat namelijk weersproken. Mede gelet op de gezinssamenstelling moeten verzoekers naar het oordeel van de voorzieningenrechter in

bezwaar de gelegenheid krijgen met concrete gegevens te onderbouwen dat zij geen vervangende woonruimte kunnen vinden. Dan kan de burgemeester pas goed inschatten of en in hoeverre verzoekers zelf in staat zijn om onderdak te regelen en dat bij de te maken belangenafweging betrekken. Daarom wijst de voorzieningenrechter het verzoek toe.

11. Opvragen van meer informatie naar aanleiding van tegenstrijdigheden, is niet aan te merken als opsporing.

Rechtbank Den Haag 22 oktober 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:16307

Wet Bibob. Aanvragen buiten behandeling gesteld. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom het nodig was aanvullende vragen te stellen. Grenzen van het doen van eigen onderzoek niet overschreden. Het opvragen van meer informatie naar aanleiding van tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld op basis van de informatie die eiser zelf heeft verstrekt, is niet aan te merken als opsporing. Door de verstrekte informatie is bij verweerder het vermoeden ontstaan dat er een strafbaar feit werd gepleegd.

10. Verweerder heeft het Bibob-onderzoek ingesteld, omdat er sprake is van een onroerende zaak die niet bestemd is voor eigen bewoning, terwijl de onroerende zaak blijkens het kadaster niet is belast met een hypothecaire inschrijving. Naar vaste indicatoren bestaat er volgens verweerder dan een verhoogd risico op witwassen. In beroep heeft verweerder toegelicht dat eiser in relatie staat tot onder meer [naam 2] en LVK Investments B.V., die betrokken waren bij het breed gekende dossier rondom 'De Bruine Boon'. Vanwege deze relatie bestond er aanleiding om het Bibob-onderzoek in te stellen.

11. Verweerder heeft aanleiding gezien om nadere vragen te stellen en gegevens op te vragen. Verweerder heeft uiteindelijk op 4 januari 2022 voor ieder van de onroerende zaken die de afgelopen vijf jaren in eigendom zijn (geweest) verzocht om:

- huurovereenkomsten en betaalbewijzen van de huurpenningen;
- alle kosten die betrekking hebben op de exploitatie van de onroerende zaken

(weergegeven in een excelsheet, met de betaalbewijzen aangehecht);

- een overzicht van de overeenkomsten die met betrekking tot de verhuurde onroerende zaken zijn aangegaan; en
- een overzicht van de financieringslasten per onroerende zaak gedurende het eigenaarschap.

12. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom het nodig was aanvullende vragen te stellen. Verweerder stelt terecht dat uit de gegevens die eiser heeft overgelegd volgt dat hij de uitvoering van de aangevraagde vergunningen financiert door middel van opbrengsten uit de vastgoedhandel. Uit de door eiser verstrekte informatie blijkt dat er werkzaamheden zijn verricht waarvoor is gefactureerd door LVK-investments B.V., terwijl eiser heeft gesteld dat hij de werkzaamheden zelf heeft verricht. Verweerder heeft toegelicht dat hij aanvullende informatie nodig had, omdat hij een casus in anonieme vorm wilde voorleggen aan de belastingdienst. Hij wilde zo laten onderzoeken of eiser ten onrechte

vermogen in box 3 heeft laten vallen, waar dat box 1 zou moeten zijn. Dat zou betekenen dat de wijze van financieren plaatsvindt door het plegen van een strafbaar feit, namelijk te weinig belasting betalen in strijd met de Awr. De rechtbank is van oordeel dat verweerder door het opvragen van deze aanvullende informatie de grenzen van het doen van eigen onderzoek niet heeft overschreden. Het opvragen van meer informatie naar aanleiding van tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld op basis van de informatie die eiser zelf heeft verstrekt, is niet aan te merken als opsporing. Door de verstrekte informatie is bij verweerder het vermoeden ontstaan dat er een strafbaar feit werd gepleegd. Verweerder mocht om de aanvullende informatie vragen, zodat hij dit (anoniem) door de belastingdienst kan laten onderzoeken. De al door eiser overgelegde informatie was hiervoor onvoldoende concreet. Weliswaar heeft verweerder ter zitting gesteld dat er misschien meer context gegeven had kunnen worden bij de gestelde vragen door de relatie te benoemen met het dossier 'De Bruine Boon', maar dat doet er niet aan af dat verweerder dit achterwege mocht laten, hij de vragen mocht stellen en dat hij ook niet alle vragen in een keer hoefde te stellen. Er zijn geen aanknopingspunten voor de conclusie dat sprake is van willekeur, onzorgvuldigheid of strijd met de rechtszekerheid.

13. Omdat eiser de gevraagde informatie niet heeft verstrekt, mocht verweerder de aanvragen buiten behandeling stellen.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit landelijke platform is jouw organisatie voor **749,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht. Zeker na de inwerkingtreding van de Omgevingswet is het van groot belang om goed op de hoogte te zijn van de laatste nieuwe rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met jouw deelname aan het platform zorgen wij ervoor dat je niets mist en blijf je up-to-date.

Platformleden krijgen exclusieve toegang tot:

- ✓ **Vier keer per jaar webinar 'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'**
Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om tijdens het webinar vragen te stellen, of na afloop telefonisch of per e-mail één op één een concrete casus te bespreken.
- ✓ **Een jaarlijkse fysieke studiebijeenkomst**
Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegespitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.
- ✓ **Nieuwe publicaties & blogs**
Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.
- ✓ **Een maandelijkse nieuwsbrief**
Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken.

Meer informatie of direct aanmelden?
platformhandhavingentoezicht@hekkelman.nl

Chantal van Mil | Advocaat
024 - 382 83 12 | c.van.mil@hekkelman.nl

**Hekkel
man** advocaten | notarissen